

Armand & Etienne

Petit grand amuse

Tristan

Schrijver: Tristan
Coverontwerp: Freepik
ISBN: 9789403670898
© Tristan

Hoofdstuk 1.

12 juni anno 1729. Het is een prachtige zomerdag en de zon schijnt weldadig op een groot oud landhuis. Eeuwenoude bomen en rododendronstruiken drommen rond een vijver, waarin eenden gakken en witte zwanen sierlijk rondzweven.

Buiten scheren gierzwaluwen rond en fluiten vogels onbekommerd vrolijk. Binnen staat een elegante jongeling voor een grote spiegel in de bescheiden zolderkamer van zijn ouderlijk thuis en neemt zichzelf op.

Iedereen die het genoeg heeft gehad kennis te mogen maken met deze zeer aantrekkelijke jongeman, roemt zijn lieftallige uiterlijk, elegante manieren en vooral bepaalde handelingen waarvoor ze hem graag veel goud betalen. Etienne Elouan Baptiste Chatrel de Nievre is 19 jaar oud, al ziet hij er best nog als zestien uit.

De elegante jongeling blijft op zijn kamer en zoekt zich geen verkoeling tussen de grote oude bomen of wenst zich te verpozen in een van de bootjes in de vorm van een zwaan op de vijver. Hij waagt zich eigenlijk zelfs liever niet naar beneden.

Zijn vader, Casper Elouan Baptiste Chatrel de Nievre poogt rijkdom te zoeken in de handel met aandelen. Nu is van een van zijn ondernemingen bankroet geworden en Casper heeft een grote som geld

verloren. Al drie dagen heeft zijn vader een humor om op te schieten. Hij doet niets anders dan somber in de salon rondhangen of ronddolen in het huis. Bij iedereen die hij ziet, klaagt hij het leed of foetert diegene uit.

Etienne is niet vergeten hoe hij gisteren, nog wel aan het ontbijt, een ellenlange preek aan moest horen. Omdat hij maar thuis blijft en niet eens een poging doet om een fatsoenlijk bedrag aan geld te verdienen, dat hij dan zijn vader moet schenken. Misschien is het zijn wraak dat zijn vader nu steeds oudbakken heren naar zijn kamer stuurt.

Ooit, toen Etienne nog geen acht jaar oud was, waren de Chatrel de Nievre's schatrijk en woonden in een schitterend kasteel. Casper stopte toen al diens geld in een grote onderneming en zeven schepen vertrokken naar het Oosten. Het was de bedoeling dat deze schepen volgeladen met specerijen, zijden stoffen, porselein en thee terug zouden komen. Helaas werden een paar schepen overvallen door piraten. Er was ook nog een vreselijke storm en geen een schip bracht rijkdom.

De schuldeisers wisten hen te vinden en zijn vader kon niet anders als Chateau de Nievre verkopen. Ze trokken zich daarna terug in een bescheiden landgoed vlak bij Parijs. Etiennes gezicht vertrekt vol weezin bij de herinnering hoe hij vanaf dat moment voor zijn vader nog de enige bron was om geld mee te verdienen.

Door talrijke leraren kreeg hij voortaan lessen om een petit amuse te worden. Hij was toen nog geen elf jaar oud, maar werd door Casper Chatrel de Nievre als versnapering aan beluste heren verkocht. Etienne moest voortaan met zijn vader mee naar gelegenheden waar wellustige heren zich verzamelden. Hij kan wel dromen hoe zijn vader hem steeds voorstelde. 'Mijn zoon Etienne, is hij niet beeldschoon, monsieur? Echt een schattig klein engeltje.' Waarna hij op gepaste wijze verlegen giechelt.

Vanwege zijn lieflijke schoonheid was Etienne enorm favoriet bij heren die gaarne jonge knapen minnen en zijn maagdelijkheid was dus snel verdwenen.

Wel vijf keer, voor anderen erachter kwamen, niet de eerste te zijn bij de jonge elegante petit amuse. Zijn beide zusters werden ondertussen ook uitgehuwelijkt, waar zijn vader al snel behoorlijk chagrijnig van werd, omdat deze echtgenoten niet de gehoopte rijkdom in wilden brengen.

Heren bekoren en met hen naar bed gaan, zelfs nu hij ouder is, moet Etienne nog steeds van zijn vader. Nu als grand amuse en het geld wat daarmee verdiend wordt, moet hij tot de laatste cent afdragen. Daar heeft hij zich niet altijd aan gehouden en heeft ondertussen een aardige som opgespaard, want voor de elegante jongeling is het grand amuse zijn genoeg.

Hij wil weg!

Etienne kijkt om naar de deur alsof hij bang is dat zijn vader zijn geheime gedachten kan horen. De liefvallige jongeman vond het nooit een probleem om in het gezelschap van knappe elegante heren te zijn. De laatste tijd brengt zijn vader hem echter steeds naar heren, waarvan de houdbaarheidsdatum al jarenlang overschreden is.

De meesten wensen gelukkig niet eens meer seks. Ze nemen genoeg met hem hun gehele levensloop te vertellen, terwijl hij in aanbidding aan de voeten zit. Verleden week bracht zijn vader hem naar een baron, beroemd om diens prachtige verzameling chinees porselein, zilveren voorwerpen en hoogstaande manieren. Alleen bleek de baron, nadat ze alleen waren, een bepaald verlangen te hebben dat Etienne op staande voet kotsmisselijk maakt. De oude heer wenste dat Etienne het gevoeg deed op een Chinees porseleinen bord dat de waarde bezat van minsten een koets met vierspan. Daarna namen zij plaats aan een rijkelijk gedekte tafel vol prachtig servies en zilveren bestek. Etienne kreeg het genoeg van gekonfijte ree nborst met amandelen, begeleid door ananas en andere vruchten uit de oost. Terwijl de baron zich te buiten ging aan zijn ontlasting en daar met duidelijke smaak van at. Twee dagen geleden bracht Casper hem naar een graaf. Deze heer was een bekende van Jean-Baptiste de Sade en ook hij had bepaalde trekjes...

Etienne verafschuwt het, maar hij werd vastgebonden en moest om genade smeken tijdens behoorlijk grove seks. Deze ochtend, dat weet Etienne nu al zeker, zal zijn vader hem weer meenemen naar de een of andere aanbieder.

Nu al vreest hij wat hem te wachten staat. Etienne verwacht niet anders, dan dat hij straks weer de een of andere oude viespeuk moet bezoeken.

Weer rinkelt de bel die aan de muur hangt. Zijn hemelsblauwe ogen nemen het zilverwitte kostuum vol kant en pareltjes wat hij uit de kast heeft genomen, op.

De eerste keer bellen, was om te vertellen dat zijn vader bezoek heeft gekregen van een welgestelde heer die zich verheugt op een rendez-vous met hem.

Daarna krijgt hij precies vijftien minuten om zich naar beneden te haasten, van zijn eenvoudige zolderkamer, waarin hij zich het meest thuis voelt. Naar het riante boudoir van een jongenshoer. Waar zijden gordijnen naast de brede ramen hangen, verguldsel twinkelt van de meubels en elegante nicknacks waarmee de kamer is opgesierd, tot het riante hemelbed met lichtblauwe gordijnen en gouden kussens. Alles om zich in de 7^e hemel mee te voelen, met hem, de kleine engel, zoals zijn vader hem altijd voorstelt.

Nu ik ouder ben, is mijn naam niet eens veranderd in grote engel, bedenkt hij geamuseerd, terwijl Etienne zich kleedt

zoals nu eenmaal van een grand amuse verwacht Ewordt, met kostbare zijde en veel brokaat kant. Hij bespuit zich met een welriekend parfum. Na zijn wangen met wat blanketsel te hebben gepoederd en gecontroleerd of zijn tanden wel schoon zijn en zijn adem welriekend kauwen dankzij een pepermunt, is hij gereed.

Zodra de bel voor de tweede keer rinkelt, veegt Etienne met zijn voeten de dagelijkse kleding, die hij net uitgetrokken heeft, met zijn voet onder het bed en trekt de spreij recht.

Met diepe zucht schikt hij zijn prachtige zilverblonde haren. Zijn paardenstaart hangt nagenoeg tot het midden van de rug en is samengebonden met paars lint.

In de kostbaar ingericht slaapkamer hang lome warmte en Etienne neemt plaats op het bed, trekt een been op en vouwt de handen om een knie. Een nonchalante aantrekkelijke pose die zijn toekomstige klant hopelijk zal bevallen. Etienne weet niet eens wie zijn vader genoeg geld heeft betaald om daarmee toestemming te krijgen hem te mogen bezoeken. Hij weet wel dat het nog erg vroeg in de morgen is, hij heeft niet eens ontbeten. Aangezien zijn bezoeker hem zo vroeg mogelijk op zoekt, betekent dit waarschijnlijk dat het iemand is die niet gezien wil worden in samenhang met een grand amuse of dat hij daarna dringende afspraken elders heeft.

Zonder te kloppen opent de deur zich en iemand die breeduit glimlacht neemt hem vergenoegd op.

Ach, het is monsieur de Allárd. Etienne haast zich terug te glimlachen en ziet hem een bosje fris geplukte rozen uit hun tuin en een geldbuidel toegestoken worden. De oudere welgedane heer, al flink kalend, knielt neer, duwt hem de rozen en buidel in de handen en begraaft daarna steunend vol welbehagen diens gezicht in zijn schoot.

Etienne lacht. Hij lacht altijd, zelfs als de klant iemand is die hem tegenstaat, zoals de oude advocaat uit een naburig plaatsje en stopt de geldbuidel in zijn jaszak. Het gaat allemaal vrij snel. Monsieur de Allárd die hij Maurice mag noemen, wordt namelijk verwacht door kameraden voor de jacht en neemt genoeg met een Bisous de amor, oftewel blowjob.

Etienne heeft ondertussen genoeg kennis van een manlijk lichaam, dat hij precies weet hoe een man zo snel mogelijk klaar te laten komen.

Zodra hij voor zijn gast knielt en de handen op zijn dijen plaats, ontstijgt er al verwachtingsvol gekreun uit diens mond.

Etienne probeert zijn adem wat in te houden, zodra hij de drie zilveren knopen losmaakt. Zodra hij de sluiting van de broek genoeg open schuift kan hij zien dat Maurice de Allárd zich al gereed had gemaakt voor een snel genoeg en zijn onderbroek al open had gemaakt. Meteen, tussen een schamel bosje grijs pluizig haar ziet hij het worstvormige ding hem toegrijnzen.

Etienne kijkt even op en beloont zijn gast met een lieve glimlach en het teken dat hij er geen bezwaar tegen heeft om dat nietige ding in de mond te nemen. Het is niet eens hard.

Hij negeert de vage zweem van urine die om de onderbroek hangt en begint zijn bisous de amor. Als eerst kneedt hij de eikel tussen de vingers, die al licht bevochtigt zijn met wat speeksel. Handig om wat pluisjes en mogelijke viezigheid te verwijderen. terwijl zijn andere hand het armzalige klokkenspel zachtjes tussen duim en wijsvinger laat rollen. Maurice beweegt de heupen al snel met opwaartse schokjes terwijl hij met zijn lippen de schacht zachte liefdesbeetjes geeft, op en neer, en ondertussen de eikel blijft kneden tot er voelbaar wat meer leven komt in het uitgemergelde ding. Ondertussen Pas daarna neemt hij het in de mond en zuigt het geheel op, terwijl zijn handen het klokkenspel blijven kneden.

Even gaat zijn hoofd op en neer, waarbij de penis voelbaar steeds harder wordt en Maurice zijn heupen met schokjes op en neer beweegt.

Zodra hij met zijn tong rondjes begint de draaien om de eikel, wordt de penis nog harder en Maurice begint al te hijgen, wat een goed teken is, helemaal omdat zijn heupen een schommelende beweging gaan maken.

Het wordt tijd voor zijn geheime wapen. Etienne zorgt ervoor de eikel en zijn duim goed vochtig te houden, terwijl hij begint te zuigen, masseert zijn duim de hard opgezwollen rand om de eikel heen. De Allárd begint te steunen en zijn heupen gaan met heftige schokken op en neer. Almaar sneller en sneller, waarbij zijn heupen ook steeds hoger gaan en Etienne houdt de basis van de penis vast, zodat hij kan voelen wanneer hét er aan komt.

Hij heeft er bij knappe mannen niet zo een zwaar tegen, maar van oude mannetjes hoeft hij niet zo nodig het witte sap in de mond te hebben. Hij heeft wel gehoord dat ouderdom besmettelijk kan zijn. Daarom trekt hij snel een zakdoek uit zijn mouw zodra Maurice zich almaar hoger en hoger heft en zich de ogen daarbij dichtknijpt. Zodra Maurice zich voelbaar spant en zijn snelle ademhaling stokt, weet Etienne genoeg en drukt de zakdoek tussen zijn mond en de spuitend penis. Zodra alles is opgevangen bergt hij de zakdoek in zijn zak en geeft nog wat zachte liefdesbeetjes, tot Maurice de ogen open doet.

Etienne gaat naast hem zitten en laat zich omhelzen, kussen en aanvaard de welgemeende complimenten dat hij een oude heer zulk een magnifique genot bezorgd.

Nadat Maurice met een handkus afscheid neemt, kleedt Etienne zich snel om en haast zich naar zijn slaapkamer. Eerst spoelt hij zich grondig de mond met een glas witte wijn en neemt daarna een pepermunt uit een zilveren doosje.

Vanuit de geldbuidel neemt hij enkele munten en verbergt ze in zijn geheime bergplaats, waar al drie zakjes met geld liggen.

Dat geld is nodig, want Etienne heeft al een poosje geleden een belangrijk besluit genomen. Hij wil zich niet langer door zijn vader laten gebruiken om ieder van zijn zogenaamde vrienden als grand amuse te dienen. Daarom spaart hij het geld op en is van plan om weg te lopen.

Maar voor nu heeft hij flinke trek en kleedt zich om in zijn gewone dagelijkse kledij, zelfs al is dit van de fijnste zijde.

Het is de hoogste tijd voor het ontbijt, de gong heeft al geslagen. Met diepe zucht pakt Etienne het bosje rozen en verlaat zijn zolderkamer. Hij daalt de twee trappen af naar de eetkamer.

De eetzaal bezit damasten behang en er hangen grote schilderijen. Zoals altijd is de ontbijttafel overdadig gedekt met verfijnd servies en zilveren bestek en op de vloer ligt een prachtig okerrood kleed uit de oost. Zijn ouders zitten elk aan een einde van de tafel. Zijn moeder Annelise heeft zich als gewoonlijk weer opgedoft als voor een groot feest, ze draagt een hoepeljurk met een kleur die van een mijl ver zal opvallen, want het is bloedrood. Haar pruik is zeker twintig centimeter hoog en glinstert vol kostbare broches en parelsnoeren.

‘Goedemorgen mama,’ Etienne maakt een sierlijke buiging en steekt haar de rozen toe.

‘Dank, mijn zoon.’ Annelise neemt de rozen aan en ruikt eventjes, daarna steekt ze het achteloos een lakei toe.

Zijn vader is nog in kamerjas, donkerblauw van kleur, draagt geen pruik en heeft een kalotje op. Casper neemt nauwgezet een courant door, vast op zoek naar winstgevende ondernemingen of de namen van heren die wellicht geïnteresseerd zouden zijn in het bezoek van een grand amuse. Er staan vier lakeien om de tafel heen en Etienne neemt in het midden van de tafel plaats. Een lakei helpt hem snel met de stoel aanschuiven en neemt weer diens plaats bij de muur in.

Casper laat de krant zakken, neemt hem even op en zijn stem grommelt. ‘Je bent toch niet van plan dat te dragen, als we vanavond naar het jaarfeestje van markies de Culette gaan?’

Etienne neemt zichzelf op. Hij draagt een zijden kostuum met zachtroze kleur, waarvan hij zelf vindt dat het goed bij zijn hemelsblauwe ogen en zilverblonde haarkleur past. Een ding wat zijn vader absoluut niet wil geloven, is dat hij kleurenblind is. De lakeien serveren schijfjes brood, plakjes wild en een salade. Casper legt de krant weg en een moment heerst er vredige stilte terwijl de familie het ontbijt nuttigt. Etienne heeft het al verwacht, maar pas tijdens het eten van een gekookt ei, neemt zijn vader hem opnieuw op. ‘Zoon.’ Zijn stem klinkt op een toon dat Etienne al weet wat er gaat gebeuren. ‘Gisteren

was ik bij het theehuis en ontmoette daar een heer van stand.'

'Werkelijk, vader?' Etienne glimlacht slecht even en probeert te doen of hij druk is met het eten van gepocheerd ei met bosbessengelei en schijfjes appel. 'Markies de Tempranillo is nog maar net terug uit de oost. Hij is wellicht al wat ouder, maar ik heb hem je portret laten zien. De heer is zeer gecharmeerd van je elegante schoonheid en de Tempranillo wil je dolgraag ontmoeten. Als teken van zijn affectie heeft hij je een kostbaar geschenk geschonken.'

Na een wenk van Casper overhandigt een lakei, met een buiging, Etienne een langwerpige houten kistje, schitterend ingelegd met ebbenhout en ivoor. De beeltenis van een olifant op het deksel, laat Etienne een wenkbrauw optrekken. De olifant bezit namelijk een behoorlijk flink geslacht, maar verwachtingsvol opent hij het kistje. Meteen voelt hij zijn ogen groot worden. Het is zonder twijfel kostbaar. Vast niet veel grand amuses krijgen een flink formaat dildo cadeau, gesneden uit puur ivoor.... 'Is het niet prachtig, mijn zoon.' Zijn vader knikt hem vol bewondering toe. 'Ik heb gehoord dat ze de olifant met de mooiste slagtang hebben uitgezocht, voor het af te schieten.' Etienne beseft dat het grote voorwerp alvast werd geschonken om kennis mee te maken... Er zitten koorden aan, zodat iemand het aan zich vast kan binden.

'Wat is het? Zijn moeder wenkt bevelend en Etienne overhandigt het kistje aan een lakei. Zodra Annelise

het deksel opent, begint ze te giechelen. ‘Dat geeft fijne herinneringen, nietwaar, mijn lieveling?’ Daarmee bedoelt ze niet eens Etienne en Casper ontbloot diens tanden in brede grijns, zodat men kan zien dat ze behoorlijk zijn aangetast door te veel zoete lekkernijen. Zijn moeder haalt de dildo uit de kist en weegt het op haar vingers. ‘Wel wat zwaar lijkt mij, maar het formaat zal zeker behaaglijk aanvoelen.’ Annelise maakt er suggestieve gebaren mee en knikt Etienne toe. ‘Ik mag het wel een keertje lenen, nietwaar, mijn jongen?’

De lakei brengt het kistje naar hem terug, maar Etienne wenkt dat hij het op de tafel achter hem kan zetten. Hij wil nog ontbijten en dat enge ding beneemt hem de eetlust.

Casper kijkt op een pendule en glimlacht verwachtingsvol tegen hem. Markies de Tempranillo verwacht je rond twee uur ’s middags, mijn bambino. Je hebt dus nog even de tijd om kennis te maken met je nieuwe vriend.

Hij kijkt niet op van zijn kopje thee. Het laatste wat Etienne wil is kennis maken met deze dildo, laat staan iemand die dit soort voorwerpen op hem wil gebruiken. Hij besluit op staande voet dat het grand amuse genoeg is geweest. Helaas moet hij nog het gesprek van zijn ouders aanhoren, terwijl ze bespreken welke zalven het beste zijn voor dit soort voorwerpen.

Etienne krijgt geen hap meer door de keel en gaat snel staan. 'Als u mij excuseert,' hij nijgt zijn hoofd naar beide kanten, 'verlaat ik de tafel.'

'Oh,' zijn vader grijnst breeduit, 'je wil er graag mee aan de gang nietwaar?'

'Ik moet mijn haar nog wassen en een ander kostuum uitzoeken, geschikt voor markies de Tempranillo,' liegt hij. Etienne wil gaan lopen, maar een lakei drukt hem het kistje in de armen.

'Laat je me straks horen hoe het voelt,' roept Annelise hem na, terwijl Etienne weg beent. Hij haast zich naar de gang, vol afschuw omdat hij dat walgelijke ding mee moet nemen,

Casper roept hem ook na. 'Gebruik de Arabische olie jongen, dat smeert beter als gewone zalf.' In zijn kamer zet de liefvallige grand amuse het kistje op zijn bureau, zonder plan het ooit aan te raken.

Vastberaden opent hij een lade en mompelt, 'het is genoeg geweest.' Zijn handen halen een rol perkament tevoorschijn en ontplooien het. Hij heeft onlangs een landkaart gekocht. Wat het meeste aan deze landkaart opvalt, is dat de route naar Italië is uitgestippeld.

Etienne kijkt op zodra hij een stem hoort. Vader gaat weer tegen iemand tekeer? Hij gaat naar het zolderraam en kijkt, op zijn tenen, naar buiten zodra hij hoefgetrappel hoort.

Hij tuurt door het kleine ronde raampje omlaag en ziet de koets van zijn vader vertrekken. Vredige stilte